

Holdgaard: Jeg er enig i den Udtalelse, der er gjort gældende, at det er Hovedsagen, at Ulden bliver fordelt paa den mest retfærdige Maade, det er ogsaa vort Maal, og jeg finder derfor ikke, at det bliver væsentlig bedre, naar man sletter Bestemmelsen om det ene Faar. Der er saa mange Vanskeligheder at overvinde for de mange smaa Uldproducenter, at det vil være det bedste, om den blev vedtaget.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Mand, der køber et Faar til Slagting, er Uldproducent, mener jeg, at Loven absolut maa forstaas saaledes, at han ikke er Uldproducent, og mener ogsaa, at Ministeren udtalte det, saaledes at den paagældende maa aflevere Ulden til Uldcentralen.

Maegaard: Jeg erindrer godt Ministerens Svar paa Spørgsmaalet ved første Behandling, men det kunde interessere ikke alene mig, men ogsaa andre Medlemmer af dette Ting, hvis man kunde drage en Grænse imellem, hvad der skal anses for Uldproduktion og hvad ikke. Naar en Mand køber et Lam den 20. August og klipper det den 21. og beholder det en Maaned f. Elks., er han saa Uldproducent eller ikke? Jeg betragter det som meget vigtigt, at der drages en bestemt Grænse mellem, hvem der betragtes som Producent, og hvem der ikke gør det, ligesom vi gerne vilde have det indrettet saaledes, at enhver Familie fik til hvert Medlem det samme Kvantum Uld uden Hensyn til, om Familien var stor eller ej.

Dalsgaard: Det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard) udtalte for et Øjeblik siden, at vi var alle enige om, at Ulden helst skulde fordeles paa den mest retfærdige Maade, som tænkes kunde. Det Princip er meget godt, og det Formaal har vi nok i Virkeligheden ogsaa alle, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, hvorledes Forholdet vil blive med Hensyn til Fordelingen af Ulden efter Foraarsklippingen i Aar efter Lovforslaget, saaledes som det snart vil blive til Lov. Der maa jo tilbageholdes Ulden af eet Faar. Det er givet, at der er ingen af Uldproducenterne, der efter Foraarsklippingen har Ulden rubriceret for hvert enkelt Faar, det hele er blandet sammen. Der maa altsaa skønnes over, hvor meget Ulden af et Faar kan sættes til for et halvt Aar. Jeg antager ikke, man kan sætte det til under 2 kg. Den højttærede Minister har jo talt om, at Gennemsnitsproduktionen

pr. Faar pr. Aar var 3 eller 3½ kg, men da man ikke maa gaa nogen for nær, antager jeg ikke, at man kan sætte det Kvantum, det er tilladeligt at tilbageholde af Foraarsklippingen, til under 2 kg. Det vil altsaa sige, at enten en Familie bestaar af 1 eller 8 Medlemmer, maa den efter Lovforslaget, som det nu foreligger, holde lige meget tilbage. Jeg kan ikke se, at det er en retfærdig Fordeling af Ulden.

Holdgaard: Saavel i denne som i enhver anden Lov vil der være nogle Enkeltheder, som der opstaar Tvivl om. Hvornaar en Faareejers skal regnes for Uldproducent, om det skal være, naar han har haft Faaret i 14 Dage eller lidt mere eller lidt mindre, er det vist vanskeligt at faa fastsat i Loven. Der maa altid blive saadanne Smaating, som man maa overlade til Administrationen, og saaledes har det været hidtil. Naar der er fremkommet Spørgsmaal, som ikke fremgik tydeligt af Loven, er det altid kommet til det staaende Landbrugsudvalg, naar det har drejet sig om Landbrugsspørgsmaal, og de Raad, der derfra er blevet givet, er saa blevet fulgt. Jeg mener, at hvis der viser sig Tvivlsspørgsmaal ogsaa angaaende denne Lov, vil dette være den naturlige Vej at gaa. Det samme vil sikkert være Tilfældet ved en hvilken som helst Lov; thi man kan ikke faa alle de mange Enkeltheder ind i Loven.

Vejstrup: Jeg vil gerne sige i Tilslutning til det, det ærede Medlem nu fremsatte, foranlediget af det ærede 15de landstingsvalgte Medlems (Dalsgaard) Bemærkning, at det, det ærede Medlem her gør, er jo, at han fremdrager Undtagelsen og bygger sin Argumentation paa den, men det forekommer mig at være ganske urimeligt; man maa bygge sin Argumentation paa Regelen og ikke paa Undtagelsen. Det er netop en Undtagelse, at en Familie bestaar af et enkelt Medlem. Som det staar her, vil det selvfølgelig kunne virke uheldigt paa to Maader, nemlig, som det ærede Medlem siger, hvor der er Tale om et enkelt Medlem, og hvor der er Tale om en stor Familie. Men jeg synes, at naar man vil argumentere imod Loven, maa man tage Regelen saadan, som den foreligger, og Meningens var, at de Familier, der kun havde et enkelt Faar, ikke skulde være pligtige at aflevere, men skulde have Lov at beholde Produktionen af det ene Faar. Det kan ikke være Meningens, at fordi en Mand fandt paa at købe sig et